

© Ventil 18 (2012) 5, Tiskano v Sloveniji.
Vse pravice pridržane.
© Ventil 18 (2012) 5, Printed in Slovenia.
All rights reserved.

Impresum

Internet:
www.revija-ventil.si

e-mail:
ventil@fs.uni-lj.si

ISSN 1318-7279
UDK 62-82 + 62-85 + 62-31/-33 + 681.523 (497.12)

VENTIL – revija za fluidno tehniko, avtomatizacijo
in mehatroniko
– Journal for Fluid Power, Automation
and Mechatronics

Letnik	18	Volume
Letnica	2012	Year
Številka	5	Number

Revija je skupno glasilo Slovenskega društva za fluidno
tehniko in Fluidne tehnike pri Združenju kovinske industrije
Gospodarske zbornice Slovenije. Izhaja šestkrat letno.

Ustanovitelj:
SDFT in GZS – ZKI-FT

Izdajatelj:
Univerza v Ljubljani, Fakulteta za strojništvo

Glavni in odgovorni urednik:
prof. dr. Janez TUŠEK

Pomočnik urednika:
mag. Anton STUŠEK

Tehnični urednik:
Roman PUTRIH

Znanstven-strokovni svet:
izr. prof. dr. Maja ATANASJEVIČ-KUNC, FE Ljubljana
izr. prof. dr. Ivan BAJSIČ, FS Ljubljana
doc. dr. Andrej BOMBAČ, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Peter BUTALA, FS Ljubljana
prof. dr. Alexander CZINKI, Fachhochschule
Aschaffenburg, ZR Nemčija
doc. dr. Edvard DETIČEK, FS Maribor
prof. dr. Janez DIACI, FS Ljubljana
prof. dr. Jože DUHOVNIK, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Niko HERAKOVIČ, FS Ljubljana
mag. Franc JEROMEN, GZS – ZKI-FT
izr. prof. dr. Roman KAMNIK, FE Ljubljana
prof. dr. Peter KOPACEK, TU Dunaj, Avstrija
mag. Milan KOPAC, KLADIVAR Žiri
doc. dr. Darko LOVREC, FS Maribor
izr. prof. dr. Santiago T. PUENTE MÉNDEZ,
University of Alicante, Španija
prof. dr. Hubertus MURRENHOF, RWTH Aachen, ZR
Nemčija
prof. dr. Takayoshi MUTO, Gifu University, Japonska
prof. dr. Gojko NIKOLIĆ, Univerza v Zagrebu, Hrvaška
izr. prof. dr. Dragica NOE, FS Ljubljana
doc. dr. Jože PEZDIRNIK, FS Ljubljana
Martin PIVK, univ. dipl. inž., Šola za strojništvo, Škofja Loka
prof. dr. Alojz SLUGA, FS Ljubljana
Janez Škrlec, inž., Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije
prof. dr. Brane SIROK, FS Ljubljana
prof. dr. Janez TUŠEK, FS Ljubljana
prof. dr. Hironao YAMADA, Gifu University, Japonska

Oblikovanje naslovnice:
Miloš NAROBÉ

Oblikovanje oglasov:
Narobe Studio

Lektoriranje:
Marjeta HUMAR, prof., Paul McGuinness

Računalniška obdelava in grafična priprava za tisk:
grafex d.o.o.

Tisk:
Tiskarna PRESENT, d. o. o., Ljubljana

Marketing in distribucija:
Roman PUTRIH

Naslov izdajatelja in uredništva:
UL, Fakulteta za strojništvo – Uredništvo revije VENTIL
Aškerčeva 6, POB 394, 1000 Ljubljana
Telefon: + (0) 1 4771-704, faks: + (0) 1 2518-567 in
+ (0) 1 4771-772

Naklada:
1500 izvodov

Cena:
4,00 EUR – letna naročnina 24,00 EUR

Revijo sofinancira Javna agencija za knjigo Republike
Slovenije (JAKRS).

Revija Ventil je indeksirana v podatkovni bazi INSPEC.

Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano
vrednost spada revija med izdelke, za katere se plačuje
8,5-odstotni davek na dodano vrednost.

Zakon za uravnoteženje javnih financ

Zakon za uravnoteženje javnih financ je v ve-
liki meri posegel tudi med zaposlene na naših
univerzah in na fakultetah. Večina, katerih se
ta zakon na tak ali drugačen način tika, se
z zakonom ne strinja, ga obsoja in zaradi
ukrepov, ki so jih prizadeli se čutijo osebno
užaljeni.

Redko kateri zakon je dvignil toliko prahu
kot prav ta. Zakon za uravnoteženje javnih
financ v 188. in 264. členu ureja vprašanje
prenehanja pogodbe o zaposlitvi, pri čemer
veže prenehanje pogodbe o zaposlitvi na

izpolnjevanje pogojev do starostne pokojnine. To »prisilno upokojevanje«, kot
so ga mnogi imenovali, je med najbolj problematiziranimi določbami Zakona o
uravnoteženju javnih financ, na njegovo spornost so opozorili tako pravniki kot
številne institucije, obravnavali pa ga bodo, med drugim na pobudo varuhinje
človekovih pravic, tudi ustavni sodniki. Pravniki se skoraj popolnoma strinja-
jo z razlago, da gre posameznik lahko v pokoj le prostovoljno (verjetno so to
pravniki, ki se jih zakon tika). Številnim zaposlenim profesorjem, asistentom in
drugim zaposlenim se je z uveljavitvijo zakona prenehalo delovno razmerje, kar
pomeni, da so odšli v pokoj ali v drugo službo.

Številni prizadeti si zakon tudi napačno razlagajo. Zakon nikjer en govori o
prisilnem upokojevanju ampak le o prenehanju delovnega razmerja. Vsak,
ki mu »država« s tem zakonom prekinja delovno razmerje se lahko zaposli v
privatnem podjetju, začne s svojo dejavnostjo kot zasebnik ali z drugo obliko
samozaposlovanja.

Senat Univerze v Ljubljani, kot so poročali naši mediji, je junija sklenil, da univer-
za nobenega od zaposlenih, ki so stari do 67 let, ne bo silila v pokoj, z zaposle-
nimi, stari od 67 do 70 let, se posamično dogovarjajo o datumu upokojitve,
po 70. letu pa naj profesor ne bi več predaval, kar je analogija s sodniki, ki po
70. letu ne smejo več soditi. Z vsakim posameznikom, ki ga je doletelo zakon-
sko določilo o prenehanju pogodbe o zaposlitvi, so dekani opravili pogovor in
poskušali najti soglasno rešitev. To so dosegli v več kot 97 odstotkih primerov. V
številnih to pomeni, da je okoli 67 sodelavcem (42 učiteljem) prenehala veljati
pogodba o zaposlitvi in se bodo upokojili, z okoli 170 sodelavci (155 učitelji)
pa so sklenili različne dogovore za nadaljevanje dela, ki jih omogoča zakon.

Na univerzi so omenili, da če to ne bi bilo mogoče, bi doživeli izjemno kadro-
vsko krizo. Rektor univerze dr. Radovan Stanislav Pejovnik je dejal, da postopki
dogovarjanja niso bili preprosti, mnogo ljudi je osebno prizadetih in marsikje so
se skalili sicer dobri odnosi, zato menim, da je bil celoten postopek za univerzo
škodljiv in ni prinesel skoraj nikakršnega prihranka.

Zakaj taka prizadetost? Kako je mogoče, da so ljudje, ki so delali skupaj na
fakultetah več desetletji, naenkrat postali sperti, da so se odnosi tako hitro in
praktično brez razloga skrhali in da ljudje v jezi zapuščajo svoja delovna mesta,
da odhajajo brez slovesa in jezni na vse. To se seveda mnogo lažje sprašuje
nekdo, ki se ga zakon ne tiče kot tisti, ki je prizadet. Pa vseeno! Pa pogledjmo
kako je to urejeno v nekaterih drugih državah. Desetletja je bilo znano, da v Av-
striji, Nemčiji na Nizozemskem in še v številnih drugih urejenih državah morajo
profesorji zapustiti svoje delovno mesto na univerzi s 65 leti starosti. Stvari se
nekoliko spreminjajo šele sedaj ko se v teh državah podaljšuje delovna doba za
upokojevanje.

Pri nas pa, kot navadno, delamo »balkansko«. V preteklosti je vsak sam lahko
razpolagal z datumom odhoda v pokoj ne glede na to ali je družbi potreben
ali ne. Ali je to dobro ali ne je stvar razprave. Ko se pa neka skupina ljudi (beri
vlada) odloči sprejeti drugačen zakon pa ta začne veljati takoj, ne glede na
posledice in predvsem brez prehodne dobe. In prav v tem vidimo največji pro-
blem. Če bi profesorji na fakultetah vedeli, da bodo morali iti v pokoj, vsaj pet
let pred iztekom delovne dobe, bi bila situacija mnogo bolj nežna in za večino
prav gotovo sprejemljiva. Naglica pa tudi v tem primeru ni dobra
Seveda je pa pri tem še eno zelo pomembno vprašanje. Zakaj taka razprava, ko
gre za javne uslužbenke. Tudi v mnogih podjetjih morajo ljudje v pokoj, ko iz-
polnijo pogoje za upokojitev. O tem pa nikoli in nikjer nobene debate. Ponovno
lahko zapišemo, da se novinarji in politiki ukvarjajo sami s sabo in eni z drugimi,
tisti v realnem sektorju pa niso pomembni.

Janez Tušek